

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/1220 z dnia 16 czerwca 2017 r. rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę [Malatya Kayısı (ChNP)] 1
- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) 2017/1221 z dnia 22 czerwca 2017 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 692/2008 w odniesieniu do metody oznaczania emisji par (badanie typu 4) ⁽¹⁾ 3
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/1222 z dnia 26 czerwca 2017 r. rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę [Kiełbasa biała parzona wielkopolska (ChOG)] 13
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/1223 z dnia 5 lipca 2017 r. zatwierdzające inną niż nieznaczną zmianę w specyfikacji nazwy zarejestrowanej w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych [Tomme de Savoie (ChOG)] 14
- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) 2017/1224 z dnia 6 lipca 2017 r. zmieniające załącznik V do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1223/2009 dotyczącego produktów kosmetycznych ⁽¹⁾ 16

DECYZJE

- ★ Decyzja Rady (UE) 2017/1225 z dnia 16 czerwca 2017 r. uchylająca decyzję 2010/288/UE w sprawie istnienia nadmiernego deficytu w Portugalii 19
- ★ Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2017/1226 z dnia 30 czerwca 2017 r. zmieniająca decyzję wykonawczą (UE) 2016/544 zatwierdzającą program dostosowań makroekonomicznych Grecji (2015/1411) 22

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2017/1220

z dnia 16 czerwca 2017 r.

rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych
nazwę [Malatya Kayısı (ChNP)]

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 52 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 50 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 wniosek Turcji o rejestrację nazwy „Malatya Kayısı” został opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽²⁾.
- (2) Do Komisji nie wpłynęło żadne oświadczenie o sprzeciwie zgodnie z art. 51 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, nazwa „Malatya Kayısı” powinna zatem zostać zarejestrowana,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Nazwa „Malatya Kayısı” (ChNP) zostaje zarejestrowana.

Nazwa, o której mowa w akapicie pierwszym, określa produkt należący do klasy 1.6 Owoce, warzywa i zboża świeże lub przetworzone, zgodnie z załącznikiem XI do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 668/2014 ⁽³⁾.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 10 z 13.1.2017, s. 11.

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 668/2014 z dnia 13 czerwca 2014 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych (Dz.U. L 179 z 19.6.2014, s. 36).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 16 czerwca 2017 r.

*W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Phil HOGAN
Członek Komisji*

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) 2017/1221**z dnia 22 czerwca 2017 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 692/2008 w odniesieniu do metody oznaczania emisji par (badanie typu 4)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 715/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 czerwca 2007 r. w sprawie homologacji typu pojazdów silnikowych w odniesieniu do emisji zanieczyszczeń pochodzących z lekkich pojazdów pasażerskich i użytkowych (Euro 5 i Euro 6) oraz w sprawie dostępu do informacji dotyczących naprawy i utrzymania pojazdów ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 14 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 715/2007 nowe lekkie pojazdy dostawcze muszą być zgodne z limitami dotyczącymi emisji, w tym emisji par. Szczegółowe przepisy techniczne niezbędne do wykonania tego rozporządzenia przyjęto rozporządzeniem Komisji (WE) nr 692/2008 ⁽²⁾.
- (2) W marcu 2011 r. Komisja powołała grupę roboczą z udziałem wszystkich zainteresowanych stron w celu dokonania przeglądu obecnej metodyki pomiaru emisji par oraz opracowania nowej metodyki, skoncentrowanej przede wszystkim na kwestii strategii usuwania par, wpływu etanolu na pojemność roboczą pochłaniacza, trwałości, przenikania paliwa i emisji podczas tankowania.
- (3) Grupa robocza oparła swoje prace na wielu elementach zawartych w dwóch sprawozdaniach publikowanych przez Wspólne Centrum Badawcze Komisji zatytułowanych: „Estimating the Costs and Benefits of Introducing a new European Evaporative Emissions Test Procedure” („Oszacowanie kosztów i korzyści wprowadzenia nowej europejskiej procedury badania emisji par”) oraz „Review of the European Test Procedure for Evaporative Emissions: Main Issues and Proposed Solutions” („Przegląd wspólnotowej procedury badania emisji par: główne kwestie problematyczne i proponowane rozwiązania”).
- (4) W swojej analizie grupa robocza wskazała szereg niedociągnięć, które podważają skuteczność kontroli emisji par i muszą zostać usunięte, aby zapewnić zadowalający poziom ochrony środowiska. Do obowiązującej obecnie procedury homologacji typu należy zatem wprowadzić dwie nowe procedury dotyczące poddawania starzeniu pochłaniacza z węglem aktywnym oraz definicję przepuszczalności układu paliwowego.
- (5) Dodanie etanolu do stosowanej w Europie benzyny, zwłaszcza po zmieszaniu (ang. *splash blending*), wpływa na prężność pary paliwa. Do badań powinno być zatem wykorzystywane paliwo wzorcowe E10, tak by lepiej odzwierciedlać paliwa wykorzystywane obecnie w Unii.
- (6) Jednowarstwowe zbiorniki z tworzyw sztucznych są wciąż sprzedawane w Unii i oczekuje się, że stanowią będą wyposażenie znacznej części europejskiej floty do 2030 r. Zbiorniki te są jednak przepuszczalne dla etanolu, który jest emitowany do środowiska. W związku z tym niezbędna jest specjalna procedura pomiaru przepuszczania etanolu w celu uwzględnienia tego wpływu.
- (7) W wyniku badań prowadzonych przez szwedzką administrację dróg i TUV Nord okazało się, że dodanie etanolu wpływa również na trwałość pochłaniacza z węglem aktywnym. Z tego względu należy dodać nową procedurę, aby poddać starzeniu pochłaniacz. Poddany starzeniu pochłaniacz należy następnie wykorzystać w badanym pojeździe podczas badania SHED.
- (8) Obecne strategie usuwania par stosowane w pojazdach w Unii nie są odpowiednie, zwłaszcza w odniesieniu do jazdy miejskiej, co może skutkować zwiększeniem emisji. Dlatego badanie zachowania na drodze przeprowadzane przed badaniem SHED zostało poddane przeglądowi, a czas trwania tego dobowego badania należy wydłużyć do 48 godzin.
- (9) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 692/2008.

⁽¹⁾ Dz.U. L 171 z 29.6.2007, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 692/2008 z dnia 18 lipca 2008 r. wykonujące i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 715/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie homologacji typu pojazdów silnikowych w odniesieniu do emisji zanieczyszczeń pochodzących z lekkich pojazdów pasażerskich i użytkowych (Euro 5 i Euro 6) oraz w sprawie dostępu do informacji dotyczących naprawy i utrzymania pojazdów (Dz.U. L 199 z 28.7.2008, s. 1).

- (10) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Technicznego ds. Pojazdów Silnikowych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 692/2008

W rozporządzeniu (WE) nr 692/2008 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 dodaje się pkt 45–48 w brzmieniu:

- „45. »układ przechowywania paliwa« oznacza urządzenia umożliwiające przechowywanie paliwa, obejmujące zbiornik paliwa, wlew paliwa, korek wlewu i pompę paliwową;
- 46. »współczynnik przepuszczalności (PF)« oznacza emisje węglowodorów odzwierciedlone przepuszczalnością układu przechowywania paliwa;
- 47. »zbiornik jednowarstwowy« oznacza zbiornik paliwa wykonany z pojedynczej warstwy materiału;
- 48. »zbiornik wielowarstwowy« oznacza zbiornik paliwa wykonany z co najmniej dwóch różnych warstw materiałów, z których jedna jest nieprzepuszczalna dla węglowodorów, w tym etanolu.”;

- 2) w art. 17 po akapicie drugim dodaje się akapit w brzmieniu:

„Załącznik VI zmieniony rozporządzeniem Komisji (UE) 2017/1221 (*) stosuje się od dnia 1 września 2019 r. do wszystkich nowych pojazdów zarejestrowanych od tej daty.

(*) Dz.U. L 174, 7.7.2017 s. 3.”;

- 3) załącznik VI zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 czerwca 2017 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK VI

1. Wprowadzenie

- 1.1. Niniejszy załącznik opisuje procedurę przeprowadzania badania typu 4, polegającą na oznaczeniu emisji węglowodorów poprzez ich odparowanie z układu paliwowego pojazdów z silnikami o zapłonie iskrowym.

2. Wymogi techniczne**2.1. Wprowadzenie**

Procedura obejmuje badanie emisji par oraz dwa dodatkowe badania, jedno dotyczące poddawania starzeniu pochłaniacza z węglem aktywnym i opisane w pkt 5.1, a drugie – przepuszczalności układu przechowywania paliwa, opisane w pkt 5.2.

Badanie emisji par (rysunek 1) służy określeniu wielkości emisji par w następstwie dobowych wahań temperatury, parowania podczas parkowania oraz jazdy miejskiej.

2.2. Badanie emisji par obejmuje:

- a) badanie zachowania na drodze, włącznie z miejskim (część pierwsza) i pozamiejskim (część druga) cyklem jezdny, a następnie dwoma miejskimi (część pierwsza) cyklami jezdny;
- b) określenie strat z parowania;
- c) określenie ubytku dobowego.

Masa emisji węglowodorów z fazy parowania oraz fazy ubytku dobowego są sumowane wraz ze współczynnikiem przepuszczalności w celu uzyskania ogólnego wyniku badania.

3. Pojazd i paliwo**3.1. Pojazd**

- 3.1.1. Przed wykonaniem badania pojazd musi być w dobrym stanie technicznym, dotarty oraz po przebiegu co najmniej 3 000 km. Do celów określenia emisji par przebieg i wiek pojazdu wykorzystywanego do certyfikacji muszą zostać zarejestrowane. Układ kontroli emisji par musi być w tym czasie podłączony i musiał funkcjonować prawidłowo w okresie docierania, a pochłaniacz z węglem aktywnym należy normalnie użytkować, nie poddając go odbiegającemu od normy usuwaniu par czy obciążeniu. Pochłaniacz z węglem aktywnym poddany starzeniu zgodnie z procedurą określoną w pkt 5.1 jest podłączony zgodnie z rysunkiem 1.

3.2. Paliwo

- 3.2.1. Wykorzystuje się paliwo wzorcowe typu I E10 określone w załączniku IX do rozporządzenia (WE) nr 692/2008. Do celów niniejszego rozporządzenia odniesienie do E10 należy rozumieć jako odniesienie do paliwa wzorcowego typu I, z wyjątkiem starzenia pochłaniacza, określonego w pkt 5.1.

4. Wyposażenie do badania emisji par**4.1. Hamownia podwoziowa**

Hamownia podwoziowa musi spełniać wymogi określone w dodatku 1 do załącznika 4a do regulaminu EKG ONZ nr 83.

4.2. Komora pomiaru emisji par

Komora pomiaru emisji par musi spełniać wymogi określone w pkt 4.2. załącznika 7 do regulaminu EKG ONZ nr 83.

Rysunek 1

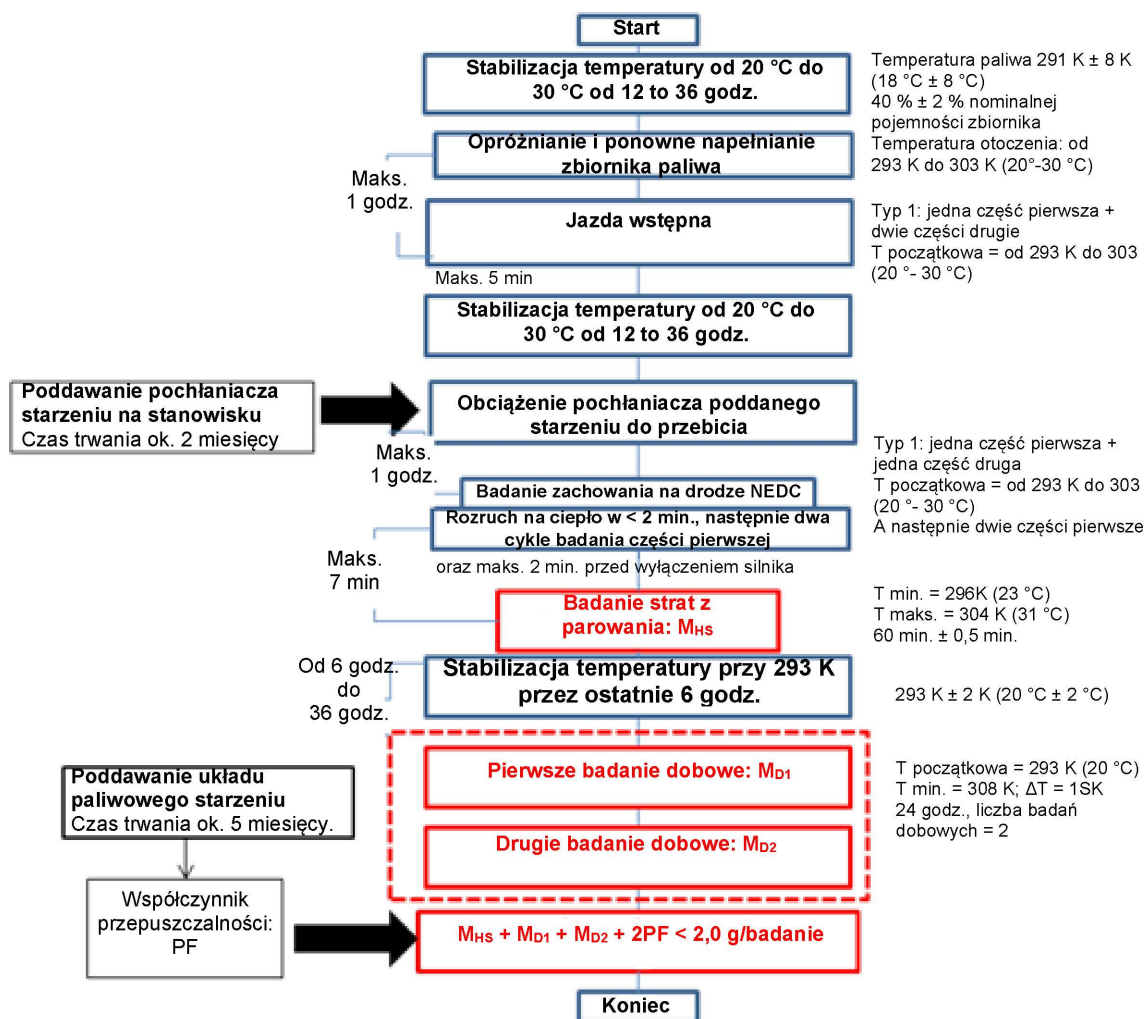
Oznaczanie emisji par

Przebieg 3 000 km (bez nadmiernego usuwania par/obciążenia)

Wykorzystanie pochłaniacza(-y) poddanego(-ych) starzeniu

Czyszczenie pojazdu parą (w razie potrzeby)

Zmniejszenie lub wyeliminowanie źródeł pozapaliwowych emisji tła (po uzgodnieniu)

Uwagi: 1. Rodziny kontroli emisji par – zgodnie z pkt 3.2 załącznika I.

2. Emisje z rury wydechowej mogą być mierzone w trakcie jazdy w ramach badania typu I, ale nie są one wykorzystywane w celach ustawodawczych. Ustawodawcze badanie emisji spalin pozostaje odrębnym badaniem.

4.3. Układy analityczne

Układy analityczne muszą spełniać wymogi określone w pkt 4.3 załącznika 7 do regulaminu EKG ONZ nr 83.

4.4. Zapis temperatury

Zapis temperatury musi spełniać wymogi określone w pkt 4.5 załącznika 7 do regulaminu EKG ONZ nr 83.

4.5. Zapis ciśnienia

Zapis ciśnienia musi spełniać wymogi określone w pkt 4.6 załącznika 7 do regulaminu EKG ONZ nr 83.

4.6. Wentylatory

Wentylatory muszą spełniać wymogi określone w pkt 4.7 załącznika 7 do regulaminu EKG ONZ nr 83.

4.7. Gazy

Gazy muszą spełniać wymogi określone w pkt 4.8 załącznika 7 do regulaminu EKG ONZ nr 83.

4.8. Wyposażenie dodatkowe

Wyposażenie dodatkowe musi spełniać wymogi określone w pkt 4.9 załącznika 7 do regulaminu EKG ONZ nr 83.

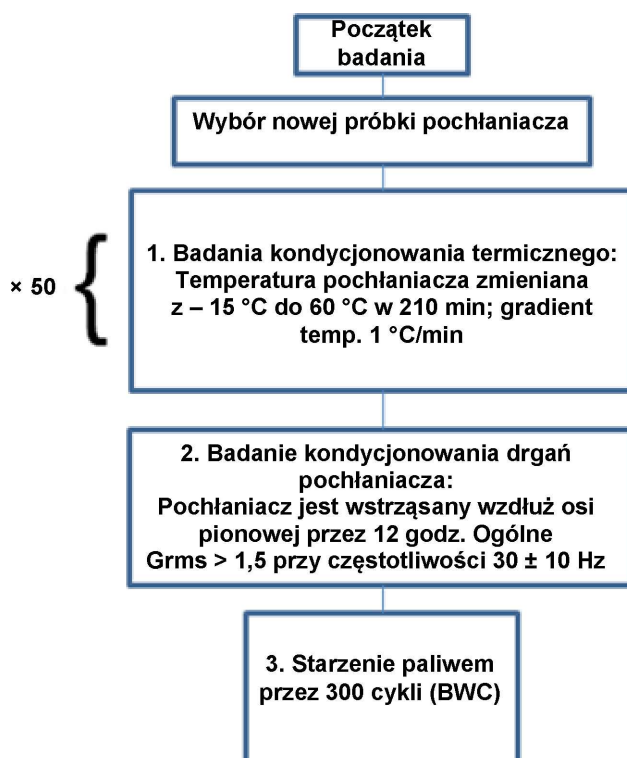
5. **Procedura badania**

5.1. Poddawanie pochłaniacza(-y) starzeniu na stanowisku

Przed przeprowadzeniem sekwencji parowania oraz ubytku dobowego pochłaniacz(-e) musi(-szą) zostać poddane starzeniu zgodnie z następującą procedurą opisaną na rysunku 2.

Rysunek 2

Procedura poddawania pochłaniacza starzeniu na stanowisku

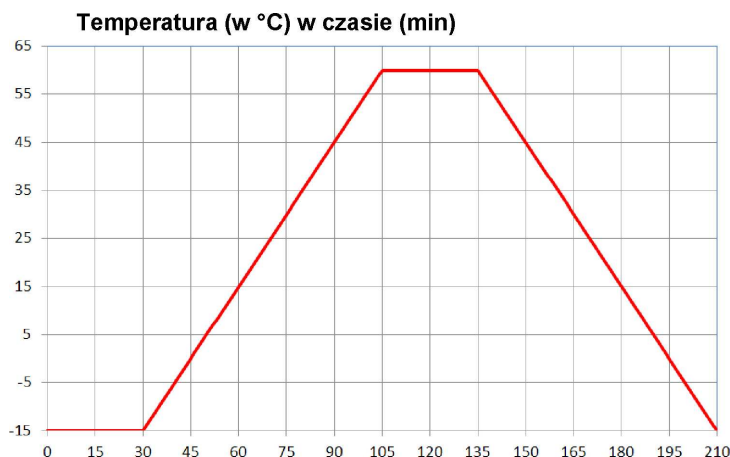

5.1.1. Badanie kondycjonowania termicznego

W specjalnej komorze termicznej pochłaniacz(-e) jest (są) poddawany(-e) cyklom temperatury od – 15 °C do 60 °C, przy stabilizacji przez 30 min na poziomie – 15 °C oraz 60 °C. Każdy cykl trwa 210 min., jak pokazano na rysunku 3. Gradient temperatury jest możliwie jak najbliższy 1 °C/min. Przez pochłaniacz(-e) nie powinien przechodzić żaden wymuszony przepływ powietrza.

Cykl jest powtarzany kolejno 50 razy. W sumie operacja ta ma trwać 175 godzin.

Rysunek 3

Badanie kondycjonowania termicznego**5.1.2. Badanie kondycjonowania drgań pochłaniacza**

Po procedurze starzenia termicznego pochłaniacz(-e) jest (są) wstrząsany(-e) wzdłuż pionowej osi, przy czym pochłaniacz(-e) jest (są) zamontowany(-e) zgodnie ze swoją orientacją w pojeździe przy ogólnym Grms⁽¹⁾ > 1,5 m/sec² przy częstotliwości 30 ± 10 Hz. Badanie trwa 12 godzin.

5.1.3. Badanie starzenia pochłaniacza paliwem**5.1.3.1. Starzenie paliwem przez 300 cykli****5.1.3.1.1. Po zakończeniu badania kondycjonowania termicznego i badania kondycjonowania drgań pochłaniacz(-e) poddaje się starzeniu mieszkanką paliwa rynkowego typu I E10, określonego w pkt 5.1.3.1.1.1 poniżej, oraz azotu lub powietrza przy objętości par paliwa wynoszącej 50 ± 15 %. Wskaźnik napęnlania parami paliwa musi być utrzymywany na poziomie 60 ± 20 g/h.**

Pochłaniacz(-e) jest (są) obciążany(-e) do odpowiedniego przebiccia. Za przebiccie uznaje się moment, w którym łączna ilość wyemitowanych węglowodorów wynosi 2 gramy. Alternatywnie obciążanie uznaje się za zakończone, gdy równoważny poziom natężenia przy otworze wylotowym wyniesie 3 000 ppm.

5.1.3.1.1.1. Paliwo rynkowe E10 wykorzystywane do tego badania musi spełniać te same wymogi co paliwo wzorcowe E10 pod względem następujących parametrów:

- gęstość przy 15 °C,
- prężność par (DVPE),
- destylacja (wyłącznie par),
- analiza węglowodorów (wyłącznie olefin, węglowodorów aromatycznych, benzenu),
- zawartość tlenu,
- zawartość etanolu.

5.1.3.1.2. Pochłaniacz(-e) musi(-szą) zostać poddany(-e) usuwaniu par zgodnie z procedurą określoną w pkt 5.1.3.8 załącznika 7 do regulaminu EKG ONZ nr 83. Warunki standardowe to 273,2 K i 101,33 kPa.

Pochłaniacz musi zostać poddany usuwaniu par w czasie od 5 minut do maksymalnie 1 godziny po obciążeniu.

5.1.3.1.3. Etapy procedury określone w punktach 5.1.3.1.1 i 5.1.3.1.2 należy powtórzyć 50 razy, a następnie przeprowadzić pomiar roboczej pojemności butanowej (BWC), rozumianej jako zdolność pochłaniacza z węglem aktywnym do adsorpcji i desorpcji butanu z suchego powietrza w ustalonych warunkach, w 5 cyklach butanowych, jak opisano w pkt 5.1.3.1.4 poniżej. Starzenie parami paliwa będzie się odbywało do momentu osiągnięcia 300 cykli. Pomiar BWC w 5 cyklach butanowych, określony w punkcie 5.1.3.1.4, przeprowadza się po wykonaniu 300 cykli.

⁽¹⁾ Grms: średnia kwadratowa (rms) wartości sygnału drgań jest obliczana przez podniesienie do kwadratu natężenia sygnału w każdym punkcie, ustalenie średniej wartości podniesionego do kwadratu natężenia, a następnie wyciągnięcie pierwiastka kwadratowego z tej średniej wartości. Otrzymany wynik stanowi wskaźnik Grms.

- 5.1.3.1.4. Po 50 i 300 cyklach starzenia paliwem przeprowadza się pomiar BWC. Pomiar ten polega na obciążeniu pochłaniacza zgodnie z pkt 5.1.6.3. załącznika 7 do regulaminu EKG ONZ nr 83 aż do osiągnięcia przebiecia. BWC jest rejestrowane.

Następnie pochłaniacz(-e) zostaje(-ą) poddany(-e) usuwaniu par zgodnie z procedurą określoną w pkt 5.1.3.8. załącznika 7 do regulaminu EKG ONZ nr 83.

Pochłaniacz musi zostać poddany usuwaniu par w czasie od 5 minut do maksymalnie 1 godziny po obciążeniu.

Operacja obciążania butanem jest powtarzana 5 razy. BWC rejestruje się po każdym etapie obciążania butanem. BWC_{50} oblicza się jako średnią z 5 BWC i rejestruje.

W sumie pochłaniacz(-e) zostanie(-ą) poddany(-e) starzeniu przez 300 cykli starzenia paliwem + 10 cykli butanowych i uznany(-e) za ustabilizowany(-e).

- 5.1.3.2. Jeśli pochłaniacz(-e) pochodzi(-ą) od dostawców, producenci z wyprzedzeniem informują organy udzielające homologacji typu, aby umożliwić im obserwację dowolnej części procedury starzenia w lokalu dostawcy.

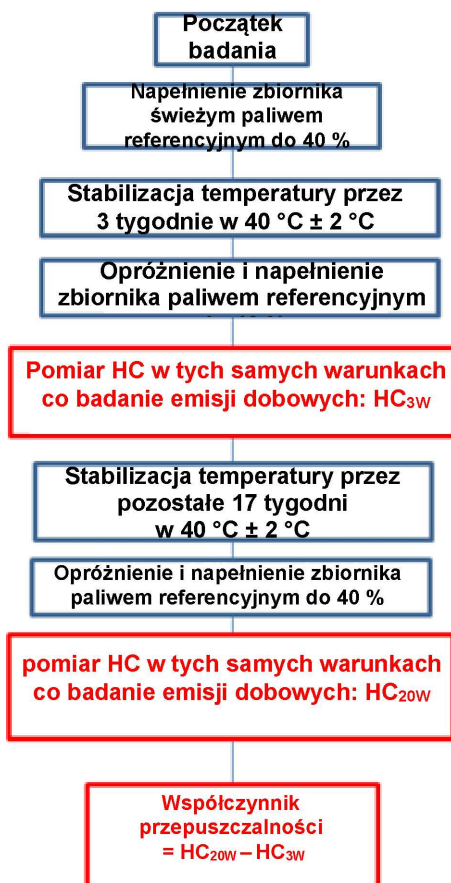
- 5.1.3.3. Producent przedkłada organom udzielającym homologacji typu sprawozdanie z badań zawierające przynajmniej następujące elementy:

- rodzaj aktywnego węgla,
- wskaźnik obciążenia,
- specyfikacje paliw,
- pomiary BWC.

- 5.2. Określanie współczynnika przepuszczalności układu paliwowego (rysunek 4)

Rysunek 4

Określanie współczynnika przepuszczalności

Wybiera się układ przechowywania paliwa reprezentatywny dla danej rodziny, zamocowuje się go na stanowisku badawczym, a następnie poddaje stabilizacji temperatury z wykorzystaniem paliwa wzorcowego E10 przez 20 tygodni w temperaturze $40\text{ °C} \pm 2\text{ °C}$. Orientacja układu przechowywania paliwa na stanowisku badawczym musi być podobna do pierwotnej orientacji w pojeździe.

5.2.1. Zbiornik jest napełniany świeżym paliwem wzorcowym E10 o temperaturze $18\text{ °C} \pm 8\text{ °C}$. Zbiornik jest napełniany do $40\% \pm 2\%$ nominalnej pojemności zbiornika. Następnie stanowisko badawcze z układem paliwowym umieszcza się na 3 tygodnie w specjalnym zabezpieczonym pomieszczeniu o kontrolowanej temperaturze wynoszącej $40\text{ °C} \pm 2\text{ °C}$.

5.2.2. Pod koniec trzeciego tygodnia zbiornik opróżnia się i ponownie napełnia świeżym paliwem wzorcowym E10 o temperaturze $18\text{ °C} \pm 8\text{ °C}$ do $40\% \pm 2\%$ nominalnej pojemności zbiornika.

W ciągu 6–36 godzin, z których przez ostatnie 6 godz. w temperaturze $20\text{ °C} \pm 2\text{ °C}$ stanowisko badawcze z układem paliwowym jest umieszczone w VT-SHED, w okresie 24 godzin przeprowadza się procedurę dobową zgodnie z procedurą opisaną w pkt 5.7 załącznika 7 do regulaminu EKG ONZ nr 83. Układ paliwowy jest odpowietrzany na zewnątrz VT-SHED, aby wykluczyć ryzyko policzenia emisji z odpowietrzania zbiornika jako przepuszczalności. Emisje HC mierzy się i rejestruje się jako $\text{HC}_{3\text{ w}}$.

5.2.3. Stanowisko badawcze z układem paliwowym ponownie umieszcza się w specjalnym zabezpieczonym pomieszczeniu o kontrolowanej temperaturze wynoszącej $40\text{ °C} \pm 2\text{ °C}$ na pozostałe 17 tygodni.

5.2.4. Pod koniec 17. tygodnia zbiornik opróżnia się i ponownie napełnia świeżym paliwem wzorcowym o temperaturze $18\text{ °C} \pm 8\text{ °C}$ przy $40\% \pm 2\%$ nominalnej pojemności zbiornika.

W ciągu 6–36 godzin, z których ostatnie 6 godz. w temperaturze $20\text{ °C} \pm 2\text{ °C}$ stanowisko badawcze z układem paliwowym jest umieszczone w VT-SHED, w okresie 24 godzin przeprowadza się procedurę dobową zgodnie z procedurą opisaną w pkt 5.7 załącznika 7 do regulaminu EKG ONZ nr 83. Układ paliwowy jest odpowietrzany na zewnątrz VT-SHED, aby wykluczyć ryzyko policzenia emisji z odpowietrzania zbiornika jako przepuszczalności. Emisje HC mierzy się i rejestruje się jako $\text{HC}_{20\text{ w}}$.

5.2.5. Współczynnik przepuszczalności jest różnicą między $\text{HC}_{20\text{ w}}$ a $\text{HC}_{3\text{ w}}$ w g/24h wyrażoną 3 cyframi.

5.2.6. Jeżeli współczynnik przepuszczalności jest ustalany przez dostawców, producenci z wyprzedzeniem informują organy udzielające homologacji typu, aby umożliwić im obserwację kontroli w lokalu dostawcy.

5.2.7. Producent przedkłada organom udzielającym homologacji typu sprawozdanie z badań zawierające przynajmniej następujące elementy:

- a) pełny opis układu przechowywania paliwa, w tym informacje o rodzaju zbiornika poddanego badaniu, o tym, czy zbiornik jest jedno- czy wielowarstwowy, oraz jakie rodzaje materiałów zostały zastosowane w zbiorniku i innych częściach układu przechowywania paliwa;
- b) średnie tygodniowe temperatury, w których przeprowadzano proces starzenia;
- c) HC zmierzone w 3. tygodniu ($\text{HC}_{3\text{ w}}$);
- d) HC zmierzone w 20. tygodniu ($\text{HC}_{20\text{ w}}$);
- e) wynikający z tego współczynnik przepuszczalności (PF).

5.2.8. W drodze wyjątku od powyższych pkt 5.2.1–5.2.7 producenci wykorzystujący zbiorniki wielowarstwowe mogą podjąć decyzję, że zamiast pełnej procedury pomiaru wspomnianej powyżej stosują następujący przypisany współczynnik przepuszczalności (APF):

APF wielowarstwowego zbiornika = 120 mg/24h

5.2.8.1 Jeżeli producent podejmie decyzję o zastosowaniu wyznaczonych czynników przepuszczalności, producent dostarcza organowi udzielającemu homologacji typu oświadczenie, w którym wyraźnie określony jest typ zbiornika, jak również oświadczenie o rodzaju wykorzystanych materiałów.

5.3. Kolejność pomiaru parowania i ubytku dobowego

Pojazd przygotowuje się zgodnie z pkt 5.1.1 i 5.1.2 załącznika 7 do regulaminu EKG ONZ nr 83. Na wniosek producenta i za zgodą właściwego organu źródła pozapaliwowych emisji tła mogą zostać zmniejszone lub wyeliminowane przed badaniem (np. pieczenie opon lub pojazdu, usuwanie plynu ze spryskiwacza).

5.3.1. Stabilizacja temperatury

Pojazd pozostaje zaparkowany w strefie stabilizacji temperatury przez minimum 12 i maksimum 36 godzin. Pod koniec tego okresu temperatura oleju silnikowego oraz płynu chłodniczego musi osiągnąć temperaturę panującą w strefie lub różniącą się od niej o $\pm 3\text{ }^{\circ}\text{C}$.

5.3.2. Opróżnianie i ponowne napełnianie zbiornika paliwa

Opróżnianie i ponowne napełnianie zbiornika paliwa przeprowadza się zgodnie z procedurą określoną w pkt 5.1.7 załącznika 7 do regulaminu EKG ONZ nr 83.

5.3.3. Jazda wstępna

W ciągu jednej godziny od zakończenia procesu opróżniania i ponownego napełniania zbiornika paliwa pojazd umieszcza się na hamowni podwoziowej i przeprowadza część pierwszą i dwie części drugie cykli jazdy w ramach badania typu I zgodnie z załącznikiem 4a do regulaminu EKG ONZ nr 83.

Podczas tej operacji nie pobiera się próbek emisji spalin.

5.3.4. Stabilizacja temperatury

W ciągu pięciu minut od zakończenia operacji wstępnego kondycjonowania pojazd pozostaje zaparkowany w strefie stabilizacji temperatury przez minimum 12 i maksimum 36 godzin. Pod koniec tego okresu temperatura oleju silnikowego oraz płynu chłodniczego musi osiągnąć temperaturę panującą w strefie lub różniącą się od niej o $\pm 3\text{ }^{\circ}\text{C}$.

5.3.5. Przebiecie pochłaniacza

Pochłaniacz(-e) poddany(-e) starzeniu zgodnie z sekwencją opisaną w pkt 5.1 obciąża się do przebiecia zgodnie z procedurą określoną w pkt 5.1.4 załącznika 7 do regulaminu EKG ONZ nr 83.

5.3.6. Badanie na hamowni podwoziowej

5.3.6.1. W ciągu jednej godziny od zakończenia obciążania pochłaniacza pojazd umieszcza się na hamowni podwoziowej i przeprowadza część pierwszą i część drugą cykli jazdy w ramach badania typu I zgodnie z załącznikiem 4a do regulaminu EKG ONZ nr 83. Następnie wyłącza się silnik. Podczas tej operacji można pobrać próbki emisji spalin, ale nie należy wykorzystywać wyników badania do celów uzyskania homologacji typu dotyczącej emisji spalin.

5.3.6.2. W ciągu dwóch minut od zakończenia jazdy w ramach badania typu I, określonego w pkt 5.3.6.1, pojazd przechodzi dalszą jazdę wstępną składającą się z dwóch cykli badania części pierwszej (rozruch na ciepło) typu I. Następnie ponownie wyłącza się silnik. Podczas tej czynności nie trzeba pobierać próbek emisji spalin.

5.3.7. Badanie strat z parowania

Po badaniu na hamowni podwoziowej przeprowadza się badanie strat parowania zgodnie z pkt 5.5 załącznika 7 do regulaminu EKG ONZ nr 83. Wynik strat z parowania oblicza się zgodnie z pkt 6 załącznika 7 do regulaminu EKG ONZ nr 83 i rejestruje jako M_{HS} .

5.3.8. Stabilizacja temperatury

Po badaniu strat z parowania przeprowadza się stabilizację temperatury zgodnie z pkt 5.6 załącznika 7 do regulaminu EKG ONZ nr 83.

5.3.9. Badanie dobowe

5.3.9.1. Po zakończeniu stabilizacji temperatury pierwszy pomiar ubytku dobowego przez 24 godziny odbywa się zgodnie z pkt 5.7 załącznika 7 do regulaminu EKG ONZ nr 83. Emisje oblicza się zgodnie z pkt 6 załącznika 7 do regulaminu EKG ONZ nr 83. Uzyskaną w ten sposób wartość rejestruje się jako M_{D1} .

5.3.9.2. Po pierwszych 24 godzinach badania dobowego przeprowadza się drugi pomiar ubytku dobowego przez 24 godziny zgodnie z pkt 5.7 załącznika 7 do regulaminu EKG ONZ nr 83. Emisje oblicza się zgodnie z pkt 6 załącznika 7 do regulaminu EKG ONZ nr 83. Uzyskaną w ten sposób wartość rejestruje się jako M_{D2} .

5.3.10. Obliczanie

Wynik $M_{HS} + M_{D1} + M_{D2} + 2PF$ musi być poniżej progu określonego w tabeli 3 załącznika 1 do rozporządzenia (WE) nr 715/2007.

5.3.11. Producent przedkłada organom udzielającym homologacji typu sprawozdanie z badań zawierające przynajmniej następujące elementy:

- a) opis okresów stabilizacji temperatury, z uwzględnieniem czasu i średniej temperatury;
 - b) opis wykorzystanego pochłaniacza poddanego starzeniu oraz odniesienie do konkretnego sprawozdania z poddawania starzeniu;
 - c) średnią temperaturę podczas badania parowania;
 - d) pomiar podczas badania parowania, HSL;
 - e) pomiar z pierwszego badania dobowego, $DL_{1st\ day}$;
 - f) pomiar z drugiego badania dobowego, $DL_{2nd\ day}$;
 - g) końcowy wynik badania emisji par, obliczony jako » $M_{HS} + M_{D1} + M_{D2} + 2PF$ «.
-

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2017/1222**z dnia 26 czerwca 2017 r.****rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych
nazwę [Kiełbasa biała parzona wielkopolska (ChOG)]**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 52 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 50 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 wniosek Polski o rejestrację nazwy „Kiełbasa biała parzona wielkopolska” został opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽²⁾.
- (2) Do Komisji nie wpłynęło żadne oświadczenie o sprzeciwie zgodnie z art. 51 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, należy zatem zarejestrować nazwę „Kiełbasa biała parzona wielkopolska”,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Nazwa „Kiełbasa biała parzona wielkopolska” (ChOG) zostaje zarejestrowana.

Nazwa, o której mowa w akapicie pierwszym, określa produkt należący do klasy 1.2 Produkty wytworzone na bazie mięsa (podgotowanego, solonego, wędzonego itd.), zgodnie z załącznikiem XI do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 668/2014 ⁽³⁾.*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 26 czerwca 2017 r.

W imieniu Komisji,

za Przewodniczącego,

Phil HOGAN

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. C 73 z 9.3.2017, s. 25.⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 668/2014 z dnia 13 czerwca 2014 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych (Dz.U. L 179 z 19.6.2014, s. 36).

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2017/1223**z dnia 5 lipca 2017 r.****zatwierdzające inną niż nieznaczną zmianę w specyfikacji nazwy zarejestrowanej w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych [Tomme de Savoie (ChOG)]**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 52 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 53 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 Komisja rozpatrzyła wniosek Francji o zatwierdzenie zmiany specyfikacji chronionego oznaczenia geograficznego „Tomme de Savoie”, zarejestrowanego na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 1107/96 ⁽²⁾.
- (2) Pismem z dnia 23 listopada 2015 r. władze francuskie powiadomiły Komisję, że okresy przejściowe, o których mowa w art. 15 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, upływające dnia 31 grudnia 2017 r. i dnia 31 października 2025 r., przyznano podmiotom gospodarczym mającym siedzibę we Francji i spełniającym warunki wspomnianego artykułu zgodnie z zarządzeniem z dnia 29 października 2015 r. w sprawie chronionego oznaczenia geograficznego „Tomme de Savoie” opublikowanym w dniu 7 listopada 2015 r. w *Dzienniku Urzędowym Republiki Francuskiej*. Podczas krajowej procedury sprzeciwu jeden podmiot gospodarczy zgłosił sprzeciw dotyczący odsetka w wysokości co najmniej 50 % podstawowej dawki pokarmowej krów mlecznych, który powinien pochodzić z zielonych pasz objętościowych przynajmniej przez 150 dni w roku, zaś cztery podmioty gospodarcze złożyły sprzeciw dotyczący odsetka w wysokości co najmniej 75 % krów mlecznych rasy Abondance, Montbéliarde lub Tarentaise w gospodarstwie dla producentów rolnych, wskazując, że potrzebują oni czasu na dostosowanie swoich gospodarstw. Podmioty gospodarcze legalnie wprowadzały do obrotu „Tomme de Savoie” nieprzerwanie przez okres co najmniej pięciu lat poprzedzających złożenie wniosku. Podmiotem gospodarczym, którego dotyczy okres przejściowy kończący się w dniu 31 grudnia 2017 r., jest GAEC Le Seysselan, Vallod, 74910 SEYSEL, a podmiotami gospodarczymi, których dotyczy okres przejściowy kończący się w dniu 31 października 2025 r., są EARL La Ferme de Combette, GAEC Les Airelles, l'EARL La Ferme des 3 Quartiers oraz GAEC La Ferme de la Ville.
- (3) Proponowana zmiana nie jest nieznaczną w rozumieniu art. 53 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, Komisja opublikowała zatem wniosek o wprowadzenie zmiany zgodnie z art. 50 ust. 2 lit. a) wymienionego rozporządzenia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽³⁾.
- (4) Do Komisji nie wpłynęło żadne oświadczenie o sprzeciwie zgodnie z art. 51 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, wymienioną zmianę specyfikacji należy zatem zatwierdzić,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1Zatwierdza się zmianę specyfikacji opublikowaną w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* dotyczącą nazwy „Tomme de Savoie” (ChOG).**Artykuł 2**Ochrona, o której mowa w art. 1, podlega okresowi przejściowemu przyznanemu przez Francję na podstawie zarządzenia z dnia 29 października 2015 r. w sprawie chronionego oznaczenia geograficznego „Tomme de Savoie”, opublikowanego dnia 7 listopada 2015 r. w *Dzienniku Urzędowym Republiki Francuskiej* zgodnie z art. 15 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, na rzecz podmiotów gospodarczych spełniających warunki wymienionego artykułu.⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 1.⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1107/96 z dnia 12 czerwca 1996 r. w sprawie rejestracji oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia zgodnie z procedurą określoną w art. 17 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2081/92 (Dz.U. L 148 z 21.6.1996, s. 1).⁽³⁾ Dz.U. C 58 z 23.2.2017, s. 30.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 5 lipca 2017 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Phil HOGAN
Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) 2017/1224**z dnia 6 lipca 2017 r.****zmieniające załącznik V do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1223/2009
dotyczącego produktów kosmetycznych****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1223/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. dotyczące produktów kosmetycznych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 31 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na podstawie pozycji 57 załącznika V do rozporządzenia (WE) nr 1223/2009 dopuszcza się obecnie stosowanie substancji 2-metylo-2H-izotiazol-3-on – której przypisano nazwę „Methylisothiazolinone” (metyloizotiazolinon) w Międzynarodowym nazewnictwie składników kosmetycznych (INCI), nr CAS 2682-20-4 – jako środka konserwującego w spłukiwanych produktach kosmetycznych, w stężeniu nieprzekraczającym 0,01 % m/m (100 ppm).
- (2) W dniu 15 grudnia 2015 r. Komitet Naukowy ds. Bezpieczeństwa Konsumentów („SCCS”) przyjął opinię na temat bezpieczeństwa metyloizotiazolinonu ⁽²⁾. SCCS stwierdził, że w przypadku spłukiwanych produktów kosmetycznych stężenie metyloizotiazolinonu nieprzekraczające 0,0015 % (15 ppm) uznaje się za bezpieczne dla konsumenta w odniesieniu do wywoływania uczulenia kontaktowego.
- (3) W świetle tejże opinii SCCS ważne jest, by odpowiednio zareagować na częstsze występowanie alergii wywołanych metyloizotiazolinonem, a zatem stosowanie tej substancji w produktach spłukiwanych należy dodatkowo ograniczyć.
- (4) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1223/2009.
- (5) Przemysłowi należy przyznać odpowiedni czas na dokonanie niezbędnych dostosowań w recepturach produktów w perspektywie ich wprowadzania do obrotu oraz na wycofanie z obrotu produktów niezgodnych z wymaganiami.
- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Produktów Kosmetycznych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku V do rozporządzenia (WE) nr 1223/2009 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Od dnia 27 stycznia 2018 r. do obrotu w Unii wprowadza się tylko produkty kosmetyczne zgodne z niniejszym rozporządzeniem.

Od dnia 27 kwietnia 2018 r. na rynku unijnym udostępnia się tylko produkty kosmetyczne zgodne z niniejszym rozporządzeniem.

⁽¹⁾ Dz.U. L 342 z 22.12.2009, s. 59.⁽²⁾ SCCS/1557/15 (wersja III).

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 6 lipca 2017 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

Załącznik

W załączniku V do rozporządzenia (WE) nr 1223/2009 pozycja 57 otrzymuje brzmienie:

Numer porządkowy	Określenie substancji				Warunki			Określenie warunków stosowania i ostrzeżeń
	Nazwa chemiczna/INN	Nazwa w glosariuszu wspólnych nazw składników	Nr CAS	Nr WE	Rodzaj produktu, części ciała	Maksymalne stężenie w preparacie gotowym do użycia	Inne	
a	b	c	d	e	f	g	h	i
„57	2-metylo-2H-izotiazol-3-on	Methylisothiazolinone (*)	2682-20-4	220-239-6	Produkty spłukiwane	0,0015 %		

(*) Metyloizotiazolinon jest również uregulowany w ramach pozycji 39 załącznika V w mieszaninie z metylochloorizotiazolinonem. Te dwie pozycje wykluczają się nawzajem: stosowanie mieszaniny metylochloorizotiazolinonu (oraz) metyloizotiazolinonu jest niezgodne ze stosowaniem samego metyloizotiazolinonu w tym samym produkcie.”

DECYZJE

DECYZJA RADY (UE) 2017/1225

z dnia 16 czerwca 2017 r.

uchylająca decyzję 2010/288/UE w sprawie istnienia nadmiernego deficytu w Portugalii

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 126 ust. 12,

uwzględniając zalecenie Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 2 grudnia 2009 r., na podstawie zalecenia Komisji, Rada stwierdziła w decyzji 2010/288/UE ⁽¹⁾ podjętej zgodnie z art. 126 ust. 6 Traktatu istnienie nadmiernego deficytu w Portugalii. Rada odnotowała, że deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych planowany na 2009 r. miał wynieść 5,9 % PKB, a więc powyżej określonej w Traktacie wartości referencyjnej wynoszącej 3 % PKB. Dług brutto sektora instytucji rządowych i samorządowych (który od 2005 r. utrzymywał się powyżej określonej w Traktacie wartości referencyjnej wynoszącej 60 % PKB) miał wynieść w 2009 r. 74,5 % PKB.
- (2) W dniu 2 grudnia 2009 r., zgodnie z art. 126 ust. 7 Traktatu oraz art. 3 ust. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 1467/97 ⁽²⁾, Rada, na podstawie zalecenia Komisji, skierowała do Portugalii zalecenie, wzywając do zlikwidowania nadmiernego deficytu najpóźniej do 2013 r. Rada wyznaczyła też dzień 2 czerwca 2010 r. jako termin na podjęcie w tym celu skutecznych działań.
- (3) Po tym, jak władze Portugalii zwróciły się z wnioskiem o udzielenie pomocy finansowej przez Unię, państwa członkowskie, których walutą jest euro, oraz Międzynarodowy Fundusz Walutowy (MFW), Rada przyznała Portugalii pomoc finansową ⁽³⁾. Protokół ustaleń dotyczący szczegółowych warunków w zakresie polityki gospodarczej między Komisją a władzami Portugalii został podpisany w dniu 17 maja 2011 r. Od tego czasu Rada wydała dwa nowe zalecenia skierowane do Portugalii na podstawie art. 126 ust. 7 Traktatu – w dniach 9 października 2012 r. i 21 czerwca 2013 r. – przedłużając termin korekty nadmiernego deficytu odpowiednio do 2014 r. i 2015 r. W obu tych zaleceniach Rada uznała, że Portugalia podjęła skuteczne działania, lecz wystąpiły nieprzewidziane niekorzystne zdarzenia gospodarcze, niosące poważne negatywne konsekwencje dla finansów publicznych. Zgodnie z art. 10 ust. 2 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 472/2013 ⁽⁴⁾ Portugalia była zwolniona z obowiązku przedkładania odrębnych sprawozdań w ramach procedury nadmiernego deficytu i przedkładała sprawozdania w ramach programu dostosowań makroekonomicznych, którym była objęta ⁽⁵⁾.
- (4) Zgodnie z art. 126 ust. 8 Traktatu Rada podjęła w dniu 12 lipca 2016 r. decyzję stwierdzającą, że Portugalia nie podjęła skutecznych działań w odpowiedzi na zalecenie Rady z dnia 21 czerwca 2013 r. Dnia 8 sierpnia 2016 r. Rada przyjęła decyzję zgodnie z art. 126 ust. 9 Traktatu, w której wezwała Portugalie do podjęcia środków służących ograniczeniu deficytu uznanych za niezbędne w celu likwidacji nadmiernego deficytu i ustaliła na 2016 r. ostateczny termin korekty nadmiernego deficytu. Rada wyznaczyła też dzień 15 października 2016 r. jako termin na podjęcie w tym celu skutecznych działań.
- (5) W dniu 16 listopada 2016 r. Komisja stwierdziła, że Portugalia podjęła skuteczne działania zgodnie z decyzją Rady z dnia 8 sierpnia 2016 r. wydanym na podstawie art. 126 ust. 9 TFUE,

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2010/288/UE z dnia 2 grudnia 2009 r. w sprawie istnienia nadmiernego deficytu w Portugalii (Dz.U. L 125 z 21.5.2010, s. 44).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1467/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie przyspieszenia i wyjaśnienia procedury nadmiernego deficytu (Dz.U. L 209 z 2.8.1997, s. 6).

⁽³⁾ Decyzja wykonawcza Rady 2011/344/UE z dnia 17 maja 2011 r. w sprawie przyznania Portugalii pomocy finansowej Unii (Dz.U. L 159 z 17.6.2011, s. 88).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 472/2013 z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie wzmocnienia nadzoru gospodarczego i budżetowego nad państwami członkowskimi należącymi do strefy euro dotkniętymi lub zagrożonymi poważnymi trudnościami w odniesieniu do ich stabilności finansowej (Dz.U. L 140 z 27.5.2013, s. 1).

⁽⁵⁾ Wszystkie dokumenty związane z procedurami nadmiernego deficytu dotyczącymi Portugalii dostępne są na następującej stronie internetowej: https://ec.europa.eu/info/business-economy-euro/economic-and-fiscal-policy-coordination/eu-economic-governance-monitoring-prevention-correction/stability-and-growth-pact/corrective-arm-excessive-deficit-procedure/excessive-deficit-procedures-overview_en

- (6) Zgodnie z art. 4 Protokołu w sprawie procedury dotyczącej nadmiernego deficytu, załączonego do Traktatów, Komisja dostarcza dane statystyczne na potrzeby zastosowania tej procedury. W ramach stosowania tego Protokołu państwa członkowskie przedkładają dane statystyczne na temat deficytu i długu sektora instytucji rządowych i samorządowych oraz inne związane z tym zmienne dwa razy w roku, mianowicie przed dniem 1 kwietnia oraz przed dniem 1 października, zgodnie z art. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 479/2009 ⁽¹⁾.
- (7) Rada podejmuje decyzję o uchyleniu decyzji w sprawie istnienia nadmiernego deficytu na podstawie przedłożonych danych statystycznych. Ponadto decyzja w sprawie istnienia nadmiernego deficytu powinna zostać uchylona tylko wówczas, gdy prognozy Komisji wskazują, że deficyt nie przekroczy w okresie objętym prognozą określonej w Traktacie wartości referencyjnej wynoszącej 3 % PKB ⁽²⁾.
- (8) Na podstawie danych przedstawionych przez Komisję (Eurostat) zgodnie z art. 14 rozporządzenia (WE) nr 479/2009, których podstawę stanowią dane przedłożone przez Portugalię w zgłoszeniu z kwietnia 2017 r., program stabilności na lata 2017–2021 oraz prognoza Komisji z wiosny 2017 r., uzasadnione jest wyciągnięcie następujących wniosków:
- Po osiągnięciu poziomu 4,4 % PKB w 2015 r. (3,1 % PKB po skorygowaniu o działania jednorazowe) deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych został obniżony do 2,0 % PKB w 2016 r. (2,3 % PKB po skorygowaniu o działania jednorazowe). W porównaniu z celami budżetu określonymi w 2016 r. obniżenie deficytu w 2016 r. było głównie spowodowane ograniczeniem wydatków bieżących (– 0,9 % PKB), w szczególności spożycia pośredniego, oraz niewykonaniem wydatków kapitałowych (– 0,5 % PKB), co z nadwyżką skompensowało spadek dochodów (1,1 % PKB) zarówno podatkowych, jak i innych niż podatkowe.
 - W przedłożonym przez rząd Portugalii w dniu 28 kwietnia 2017 r. programie stabilności na lata 2017–2021 przewiduje się, że deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych spadnie do poziomu 1,5 % PKB w 2017 r., a w 2018 r. – do 1,0 % PKB. W prognozie Komisji z wiosny 2017 r. przewiduje się, że deficyt wyniesie 1,8 % PKB w 2017 r. i 1,9 % PKB w 2018 r., utrzymując się zatem na poziomie niższym od określonej w Traktacie wartości referencyjnej wynoszącej 3 % PKB. Prognoza ta nie uwzględnia potencjalnego wpływu na wzrost deficytu środków wsparcia sektora bankowego, co nie może zagrażać trwałemu obniżeniu deficytu.
 - Saldo strukturalne, tj. saldo sektora instytucji rządowych i samorządowych w ujęciu uwzględniającym zmiany cykliczne, po skorygowaniu o działania jednorazowe i tymczasowe, poprawiło się o 0,3 % PKB w 2016 r.
 - Relacja długu brutto sektora instytucji rządowych i samorządowych do PKB wzrosła ze 129 % w 2015 r. do 130,4 % w 2016 r. ze względu na wartość rezydualną zmiany długu zwiększającą zadłużenie. W prognozie Komisji z wiosny 2017 r. zakłada się, że wskaźnik zadłużenia zmniejszy się do 128,5 % w 2017 r. i 126,2 % w 2018 r. dzięki pierwotnej nadwyżce budżetowej.
- (9) Zgodnie z art. 126 ust. 12 Traktatu decyzję Rady w sprawie istnienia nadmiernego deficytu uchyla się, w miarę jak nadmierny deficyt w danym państwie członkowskim zostanie, w ocenie Rady, skorygowany.
- (10) W ocenie Rady nadmierny deficyt w Portugalii został skorygowany, a zatem należy uchylić decyzję 2010/288/UE.
- (11) Począwszy od 2017 r., czyli roku następującego po roku, w którym nastąpiła korekta nadmiernego deficytu, Portugalia podlega części zapobiegawczej paktu stabilności i wzrostu i powinna w odpowiednim tempie czynić postępy na drodze do osiągnięcia swojego średniookresowego celu budżetowego, przestrzegając przy tym docelowej wartości wydatków, oraz spełniać kryterium długu zgodnie z art. 2 ust. 1a rozporządzenia (WE) nr 1467/97,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Z całościowej oceny wynika, że nadmierny deficyt w Portugalii został skorygowany.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 479/2009 z dnia 25 maja 2009 r. o stosowaniu Protokołu w sprawie procedury dotyczącej nadmiernego deficytu załączonego do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (Dz.U. L 145 z 10.6.2009, s. 1).

⁽²⁾ Zgodnie z dokumentem pt. „Szczegółowe zasady wdrażania paktu stabilności i wzrostu oraz wytyczne dotyczące formy i treści programów stabilności i konwergencji” uzgodnionym przez Komitet Ekonomiczno-Finansowy w dniu 5 lipca 2016 r. i dostępnym na stronie: http://ec.europa.eu/economy_finance/economic_governance/sgp/legal_texts/index_en.htm.

Artykuł 2

Niniejszym uchyla się decyzję 2010/288/UE.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Portugalskiej.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 16 czerwca 2017 r.

W imieniu Rady
E. SCICLUNA
Przewodniczący

DECYZJA WYKONAWCZA RADY (UE) 2017/1226**z dnia 30 czerwca 2017 r.****zmieniająca decyzję wykonawczą (UE) 2016/544 zatwierdzającą program dostosowań makroekonomicznych Grecji (2015/1411)**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 472/2013 z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie wzmocnienia nadzoru gospodarczego i budżetowego nad państwami członkowskimi należącymi do strefy euro dotkniętymi lub zagrożonymi poważnymi trudnościami w odniesieniu do ich stabilności finansowej ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 5,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 16 lipca 2015 r. rada zarządzająca Europejskiego Mechanizmu Stabilności (EMS) zwróciła się do Komisji, by w porozumieniu z Europejskim Bankiem Centralnym (EBC), EMS, władzami Grecji, a w stosownych przypadkach również z Międzynarodowym Funduszem Walutowym (MFW) uzgodniła program dostosowań makroekonomicznych Grecji w formie pożyczki. Program ten został przygotowany zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 7 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 472/2013. W dniu 11 sierpnia 2015 r. wspomniane instytucje osiągnęły porozumienie na poziomie technicznym z rządem Grecji w sprawie programu dostosowań makroekonomicznych (zwanego dalej „programem”). Na podstawie wniosku Komisji program został przyjęty przez Radę w formie decyzji wykonawczej Rady ⁽²⁾.
- (2) Zgodnie z tym porozumieniem Grecja przyjęła kompleksowy pakiet działań, który miał zostać wdrożony w ramach trzyletniego programu dostosowań makroekonomicznych EMS, obejmującego okres od trzeciego kwartału 2015 r. do trzeciego kwartału 2018 r.
- (3) Celem kompleksowego pakietu działań ujętego w przygotowanym przez EMS protokole ustaleń dotyczącym szczegółowych warunków w zakresie polityki gospodarczej (zwanym dalej „protokołem ustaleń”) z dnia 19 sierpnia 2015 r., jest przywrócenie zaufania rynków finansowych i równowagi makroekonomicznej oraz umożliwienie gospodarce powrotu na ścieżkę trwałego wzrostu. Pakiet ten obejmuje cztery obszary działań: przywrócenie równowagi budżetowej, zapewnienie stabilności finansowej, zwiększenie konkurencyjności i wzrostu gospodarczego oraz modernizację administracji rządowej i publicznej.
- (4) Po zakończeniu pierwszego przeglądu programu, publikacji oświadczenia Eurogrupy w dniu 25 maja 2016 r., pozytywnej ocenie realizacji programu przez Komisję i EBC oraz wydaniu zgody przez EMS, w dniu 16 czerwca 2016 r. Grecja i Komisja (działająca w imieniu EMS) podpisały dodatkowy protokół ustaleń. Dodatkowy protokół ustaleń aktualizuje warunki w zakresie polityki określone w protokole ustaleń, aby uwzględniały one postępy w realizacji programu.
- (5) W dniu 25 maja 2016 r. Eurogrupa przeanalizowała też kwestię zdolności obsługi greckiego zadłużenia. Zgodziła się ona na pakiet środków dotyczących długu, który powinien być wdrażany stopniowo oraz w zakresie niezbędnym do osiągnięcia uzgodnionego poziomu odniesienia dotyczącego potrzeb Grecji w zakresie finansowania brutto. Eurogrupa uzgodniła, że pierwszy pakiet środków będzie realizowany w krótkim horyzoncie czasowym, tj. od zakończenia pierwszego przeglądu do zakończenia programu. W dniu 23 stycznia 2017 r. Rady Dyrektorów EMS i Europejskiego Instrumentu Stabilności Finansowej przyjęły zasady wykonawcze dotyczące pakietu krótkoterminowych środków redukcji zadłużenia Grecji, których realizacja już się rozpoczęła. Podczas posiedzenia Eurogrupy w dniu 25 maja 2016 r. uzgodniono również, że po pomyślnym wdrożeniu programu do połowy 2018 r. Eurogrupa będzie oczekiwała wprowadzenia w życie ewentualnego drugiego pakietu środków, jeżeli będzie on konieczny do osiągnięcia uzgodnionych poziomów odniesienia w zakresie obsługi zadłużenia.
- (6) W dniu 25 maja 2016 r. Eurogrupa z zadowoleniem przyjęła zapowiedź kierownictwa MFW, że zaleci ono Radzie Wykonawczej MFW zatwierdzenie porozumienia finansowego z Grecją. Eurogrupa potwierdziła to stanowisko 5 grudnia 2016 r., podkreślając jednocześnie potrzebę wspólnych warunków, które powinny zostać uzgodnione między wszystkimi instytucjami a Grecją. W dniu 5 grudnia 2016 r. Eurogrupa wezwała ponadto

⁽¹⁾ Dz.U. L 140 z 27.5.2013, s. 1.

⁽²⁾ Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2016/544 z dnia 15 lutego 2016 r. zatwierdzająca program dostosowań makroekonomicznych Grecji (2015/1411) (Dz.U. L 91 z 7.4.2016, s. 27).

instytucje i Grecję do szybkiego wznowienia negocjacji, aby wypracować porozumienie na szczeblu roboczym (w jak najkrótszym terminie, na podstawie tych wspólnych warunków), i upoważniła Grupę Roboczą Eurogrupy do dokonania oceny tego porozumienia. Wspólne warunki obejmują przyjęcie zatwierdzonego wcześniej pakietu środków budżetowych, aby pomóc osiągnąć nadwyżkę pierwotną wynoszącą 3,5 % PKB w średnim okresie.

- (7) Gospodarka grecka wykazała się dużą odpornością w warunkach podwyższonej niepewności i w obliczu wprowadzenia ograniczeń w przepływie kapitału – PKB zmalał w 2015 r. tylko o 0,2 %. W 2016 r. gospodarka grecka znalazła się w fazie stagnacji, ponieważ pojawiający się wzrost spożycia prywatnego był niwelowany przez spadek zarówno spożycia publicznego, jak i eksportu netto. Prognoza Komisji z wiosny 2017 r. przewiduje, że gospodarka grecka wzrośnie o 2,1 % i 2,5 % w latach, odpowiednio, 2017 i 2018, do czego przyczyni się poprawa nastroju gospodarczego sprzyjająca inwestycjom i spożyciu.
- (8) Zgodnie z tą prognozą relacja długu do PKB wyniesie 179,0 % w 2016 r., 178,8 % w 2017 r., 174,6 % w 2018 r. i 165,2 % w 2019 r. Począwszy od 2017 r. relacja długu do PKB znajdzie się zatem na ścieżce spadkowej. Grecja osiągnęła nadwyżkę pierwotną w wysokości 0,5 % PKB w 2015 r. i 4,2 % PKB w 2016 r., czyli wyższą od docelowej nadwyżki zakładanej w programie, która wynosiła, odpowiednio, – 0,25 % i 0,5 % PKB. Władze Grecji mają realizować ścieżkę budżetową opartą na osiągnięciu nadwyżki pierwotnej na docelowym poziomie 1,75 % PKB w 2017 r. oraz 3,5 % PKB w 2018 r. i w średnim okresie. Kurs wyznaczany przez cele budżetowe jest spójny z oczekiwanym tempem wzrostu gospodarki Grecji wychodzącej z najgłębszej w jej historii recesji.
- (9) W świetle uaktualnionych przez służby Komisji prognoz oraz w świetle wyników drugiego przeglądu dokonanego przez Komisję w porozumieniu z EBC, a w stosownych przypadkach także z MFW, należy dokonać aktualizacji obecnego programu, aby uwzględnić reformy przeprowadzone przez władze Grecji do końca pierwszego kwartału 2017 r. Na tej podstawie zaktualizowane warunki powinny określać zakres polityk, które są niezbędne do pomyślnego wdrożenia programu w przyszłości w celu przywrócenia trwałego wzrostu gospodarki greckiej. Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję wykonawczą Rady (UE) 2016/544.
- (10) Każda forma pomocy finansowej otrzymanej przez Grecję na wsparcie realizacji polityki w ramach programu powinna być zgodna z wymogami prawnymi i polityką Unii, w szczególności z unijnymi ramami zarządzania gospodarczego i kartą praw podstawowych Unii Europejskiej (zwaną dalej „kartą”). W zakresie, w jakim którykolwiek ze środków przewidzianych w programie dostosowań makroekonomicznych ogranicza korzystanie z praw i wolności uznanych w karcie, ograniczenia te muszą być zgodne z jej art. 52 ust. 1. Interwencje w postaci wspierania instytucji finansowych powinny być dokonywane zgodnie z przepisami Unii dotyczącymi konkurencji. Komisja powinna zapewnić, aby środki określone w protokole ustaleń w kontekście pomocy finansowej, o którą zwrócono się do EMS, były w pełni zgodne z niniejszą decyzją.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Art. 2 decyzji wykonawczej Rady (UE) 2016/544 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 2

1. Grecja przeprowadza konsolidację budżetową, wprowadzając wysokiej jakości środki o charakterze trwałym, minimalizując jednocześnie wpływ tych środków na osoby znajdujące się w trudnej sytuacji. Władze Grecji zobowiązują się do zapewnienia stabilności finansów publicznych oraz osiągnięcia znacznych i trwałych nadwyżek pierwotnych w perspektywie średnioterminowej, które stopniowo obniżą relację długu do PKB. Grecja realizuje w związku z tym ścieżkę budżetową opartą na osiągnięciu nadwyżki pierwotnej na docelowym poziomie 1,75 % PKB w 2017 r. oraz 3,5 % PKB od 2018 r. i w średnim okresie. Władze Grecji zobowiązują się do wprowadzenia dodatkowych środków strukturalnych o wartości 0,3 % PKB do 2018 r., aby zapewnić realizację ścieżki prowadzącej do osiągnięcia docelowej nadwyżki pierwotnej. Środki służące osiągnięciu tych docelowych nadwyżek pierwotnych, które zostały uzgodnione w ramach drugiego przeglądu, obejmują: uproszczenie systemu świadczeń socjalnych i zniesienie wydatków podatkowych w oparciu o zalecenia przedstawione w przeglądzie świadczeń socjalnych Banku Światowego; racjonalizację wydatków na opiekę zdrowotną przez rozszerzenie zakresu systemu »zamkniętego« budżetu i zmniejszenie pułapów dotyczących zwrotów (*clawbacks*) mających na celu odzyskanie części refundowanych kosztów; wprowadzenie podatku od krótkoterminowego najmu turystycznego; oraz racjonalizację niektórych zachęt do osiągania lepszych wyników i świadczeń w sektorze publicznym.

2. Aby wesprzeć przywrócenie równowagi budżetowej i kurs polityki bardziej sprzyjający wzrostowi gospodarczemu i sprawiedliwości dystrybtywnej, zapewniając jednocześnie osiągnięcie średniookresowych celów budżetowych, władze Grecji podejmują następujące działania prawodawcze:

- (i) przyjmują średniookresową strategię budżetową na lata 2018–2021 zgodną z uzgodnionymi celami średniookresowymi, które należy osiągnąć bez wprowadzania środków szkodzących wzrostowi gospodarczemu;
- (ii) przeprowadzają reformę systemu emerytalnego, która ma przynieść oszczędności netto o wartości 1 % PKB w latach 2019–2022 oraz reformę podatku dochodowego od osób fizycznych, która ma przynieść oszczędności netto o wartości 1 % PKB w 2020, 2021 i 2022 r.;
- (iii) przyjmują pakiet środków podatkowych pobudzających wzrost gospodarczy, którego wpływ – w ujęciu netto – ma odpowiadać oszczędnościom uzyskanym dzięki reformie podatku dochodowego od osób fizycznych; pakiet ten ma obejmować: (i) obniżenie stawek podatku dochodowego od osób fizycznych oraz podatku solidarnościowego, którego wpływ na budżet ma wynieść 0,8 % PKB w średnim okresie; (ii) obniżenie stawek podatku dochodowego od osób prawnych, którego wpływ na budżet ma wynieść 0,1 % PKB w średnim okresie; oraz (iii) obniżenie podatku od nieruchomości (ENFIA), którego wpływ ma wynieść 0,1 % PKB;
- (iv) przyjmują pakiet ukierunkowanych wydatków budżetowych, którego wpływ, w ujęciu netto, ma odpowiadać oszczędnościom uzyskanym dzięki reformie systemu emerytalnego, obejmujący: (i) wzrost wydatków na ukierunkowane świadczenia socjalne (zasiłek mieszkaniowy, świadczenia na dziecko, posiłki w szkołach, wczesna edukacja i opieka nad dzieckiem oraz edukacja przedszkolna, zmniejszenie dopłat do kosztów opieki zdrowotnej zgodnie z kryterium dochodowym), którego wartość ma wynieść 0,7 % PKB; (ii) inwestycje w wysokiej jakości infrastrukturę publiczną, których wartość ma wynieść 0,15 % PKB; oraz (iii) aktywną politykę rynku pracy, której wartość ma wynieść 0,15 % PKB;
- (v) realizują w 2019 r. środki dotyczące podatku dochodowego od osób fizycznych, jeżeli z oceny progностycznej przeprowadzonej w ramach końcowego przeglądu programu będzie wynikać konieczność koncentracji realizacji środków na wstępie w celu osiągnięcia uzgodnionej docelowej nadwyżki pierwotnej wynoszącej 3,5 % PKB w 2019 r., przy czym ten cel budżetowy ma zostać osiągnięty bez wprowadzania środków szkodzących wzrostowi gospodarczemu;
- (vi) przyjmują pakiet środków o charakterze ekspansywnym, który ma być realizowany począwszy od 2019 r., co będzie zależeć od oceny i uzgodnień zawartych w ostatecznym przeglądzie programu, dokonanych zgodnie z przejrzystą procedurą; wartość realizowanych środków ma odpowiadać kwocie, o jaką zgodnie z prognozami instytucji Grecja przekroczy uzgodnione cele średniookresowe, aby zapewnić osiągnięcie tych celów.

3. Władze Grecji uzupełniają ramy prawne potrzebne do pełnego wdrożenia instytucji niezależnego urzędu ds. dochodów publicznych i jej skutecznego działania. Władze Grecji podejmują dalsze środki w celu poprawy przestrzegania przepisów podatkowych, w tym ustawodawstwa dotyczącego propagowania i ułatwiania korzystania z płatności elektronicznych. Środki wprowadzane w celu zintensyfikowania walki z uchylaniem się od opodatkowania mają być ukierunkowane m.in. na poprawę modelu współpracy między administracją wymiaru sprawiedliwości a administracją podatkową.

4. Władze Grecji podejmują środki w celu dalszego wzmocnienia procesu przygotowywania budżetu i zarządzania finansami publicznymi. Władze Grecji zapewniają, aby przepisy krajowe były w pełni zgodne z Traktatem o stabilności, koordynacji i zarządzaniu w unii gospodarczej i walutowej (paktem fiskalnym). Władze Grecji przedstawiają również średniookresowy plan działania zapewniający, aby płatności były dokonywane zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/7/UE (*). Władze Grecji wzmacniają ramy prawne zamówień publicznych, w tym przez wspieranie zamówień centralnych.

5. Władze Grecji wdrażają w pełni nowe przepisy, które wprowadziły kompleksową reformę emerytalną w 2016 r. Aby zrationalizować wydatki publiczne na ochronę zdrowia, władze Grecji wprowadzają środki strukturalne zwiększające ich efektywność, w tym »zamknięty« budżet (pułap dotyczący zwrotów mających na celu odzyskanie części refundowanych kosztów), który obejmie pozycje nieobjęte wcześniej systemem zwrotów. Władze Grecji publikują zaktualizowany biuletyn cen, aby obniżyć ceny środków farmaceutycznych, aktualizować i publikować regularnie wykazy pozytywne i negatywne oraz przyjmować dalsze środki zwiększające udział leków generycznych.

6. Władze Grecji zapewniają sprawne wprowadzenie i wdrożenie nowego systemu solidarnościowych zasiłków dochodowych. Podejmują one szeroko zakrojoną reformę systemu opieki społecznej w oparciu o odpowiednie zalecenia Banku Światowego zawarte w przeglądzie świadczeń socjalnych. Reforma ta powinna mieć na celu uproszczenie tego systemu i jego lepsze ukierunkowanie na potrzeby osób znajdujących się w najtrudniejszej sytuacji, w tym przekierowanie środków na finansowanie wprowadzenia w całym kraju nowego systemu solidarnościowych zasiłków dochodowych.

7. W celu ochrony stabilności finansowej władze Grecji publikują plan działania dotyczący poluzowania ograniczeń w przepływie kapitału, unikając nieuzasadnionych opóźnień i nie narażając na szwank stabilności finansowej. Władze Grecji oceniają i eliminują przeszkody utrudniające działanie wtórnego rynku kredytów zagrożonych, które zostały wskazane w sprawozdaniu z przeglądu wdrożenia ustawy 4354/2015, aby ułatwić procedurę udzielania licencji dla podmiotów zarządzających kredytami zagrożonymi. Władze Grecji tworzą pozasądowy system odzyskiwania należności z tytułu kredytów zagrożonych i zapewniają jego sprawne wdrożenie.

System ten umożliwia zarówno dużym dłużnikom, jak i małym dłużnikom, których dług przekracza określony minimalny próg, dostęp do mechanizmu restrukturyzacji zadłużenia oraz poddaje wszystkie składniki długu temu mechanizmowi, w tym długi prywatne i publiczne, z wyłączeniem składek na ubezpieczenie społeczne i podatków u źródła. Władze Grecji modernizują również ramy prawne dotyczące upadłości przedsiębiorstw oraz zapewniają ich skuteczne wdrożenie, koncentrując się na roli syndyków masy upadłości. Władze Grecji dokonują przeglądu kodeksu postępowania cywilnego, aby dostosować go do najlepszych praktyk stosowanych w Unii.

8. W celu wspierania wzrostu gospodarczego, konkurencyjności i inwestycji władze Grecji kontynuują opracowywanie i wdrażanie szeregu reform w odniesieniu do rynków produktowych. Reformy te mają na celu wdrażanie najlepszych praktyk unijnych. Reformy te obejmują: dalsze wdrażanie zaleceń zawartych w dokumencie OECD »Narzędzia oceny konkurencji« w celu usunięcia przeszkód dla konkurencji istniejących w wielu sektorach; reformy liberalizujące system licencji inwestycyjnych i ograniczające obciążenia administracyjne związane z rozpoczęciem działalności gospodarczej; dalsze kroki w kierunku liberalizacji zawodów regulowanych; reformy modernizujące ramy prawne w zakresie użytkowania gruntów, w tym planowanie przestrzenne i kataster; oraz środki poprawiające działanie sektora gospodarki wodnej i sektora transportu.

9. W odniesieniu do rynków pracy Grecja przyjmuje przepisy, które wyjaśnia, że wprowadzone w 2011 r. reformy dotyczące rokowań zbiorowych będą kontynuowane do końca programu. Władze Grecji zastępują obecne ramy administracyjne regulujące zwolnienia grupowe procedurą wypowiedzenia, której okres nie może być dłuższy niż trzy miesiące i która nie wymaga zatwierdzenia *ex ante* oraz zmieniają przepisy dotyczące akcji protestacyjnych. Władze Grecji podejmują również dalsze kroki w celu walki z pracą nierejestrowaną, poprawy programów kształcenia i szkolenia zawodowego oraz wdrażają trzyletni plan działania w dziedzinie edukacji.

10. Władze Grecji kontynuują wdrażanie szeroko zakrojonych reform na rynkach energii w celu ich dostosowania do przepisów i polityk Unii, a także ich unowocześnienia, podniesienia konkurencyjności, ograniczenia renty monopolistycznej i zwiększenia wydajności, wspierania innowacji i szerszego wykorzystania odnawialnych źródeł energii i gazu oraz zapewnienia, aby to klienci czerpali korzyści z wprowadzenia wszystkich tych zmian. Aby sprowadzić do uzgodnionego poziomu udział w rynku energii elektrycznej przypadający na podmiot »zasiedziały«, władze Grecji kontynuują realizację aukcji energii elektrycznej oraz proponują bezwarunkowe środki strukturalne prowadzące do zbycia pewnej części mocy wytwórczych przez podmiot »zasiedziały«, zgodnie z odpowiednimi decyzjami Komisji, które zostały utrzymane w mocy przez Sąd (**). Władze Grecji kontynuują również proces mający na celu pełny rozdział własnościowy operatora systemu przesyłowego od podmiotu „zasiedziałego”, reformują w dalszym ciągu system zachęt do korzystania z odnawialnych źródeł energii oraz zapewniają terminowe wdrożenie innych reform rynkowych. W odniesieniu do rynku gazu kontynuowanie wdrażania dotychczasowych reform ma doprowadzić do m.in. pełnej możliwości zmiany dostawcy przez wszystkich klientów do 2018 r., zgodnie z planem. Władze Grecji podejmują dalsze działania w celu wyeliminowania pozostałych przeszkód utrudniających skuteczną konkurencję na hurtowych i detalicznych rynkach gazu oraz w celu wspierania gazociągów międzysystemowych i dywersyfikacji źródeł dostaw.

11. Władze Grecji kontynuują wdrażanie ambitnego programu prywatyzacji i strategii wspierających inwestycje. Władze Grecji zobowiązują się do ułatwienia procesu prywatyzacji i do dokończenia wszelkich niezbędnych działań rządowych, aby umożliwić pomyślne złożenie ofert. W tym względzie władze Grecji realizują wszystkie niezbędne działania uzgadniane co kwartał przez grecki fundusz prywatyzacyjny (HRADF), instytucje i rząd Grecji. Wykaz zaległych działań rządowych został zatwierdzony przez zarząd funduszu HRADF. Po ustanowieniu Helleńskiej Korporacji ds. Aktywów i Udziałów (ang. Hellenic Corporation of Assets and Participations, „HCAP”), której zostanie powierzony cenny majątek narodowy Grecji, władze Grecji zapewniają, aby sposób zarządzania HCAP i jej regulamin wewnętrzny były zgodne z międzynarodowymi standardami i najlepszymi praktykami, w tym wytycznymi OECD w sprawie zarządzania przedsiębiorstwami państwowymi. Nadzrędnym celem HCAP jest zarządzanie wartościowym majątkiem Grecji; oraz ochrona, tworzenie i maksymalizacja wartości tego majątku, który należy spieniężyć poprzez prywatyzację i inne środki.

12. Jednym z kluczowych priorytetów programu pozostaje nowoczesna administracja rządowa i publiczna. Władze Grecji zwracają szczególną uwagę na realizację środków, które zostały już wprowadzone w ramach programu, aby zwiększyć wydajność sektora publicznego w dostarczaniu podstawowych dóbr i usług publicznych, zwracając szczególną uwagę na rekrutację i odpolitycznienie kadry kierowniczej, ocenę wyników pracy i mobilność. Podejmuje się środki mające na celu zwiększenie skuteczności systemu sądowego, w tym przez umożliwienie prowadzenia aukcji elektronicznych, i skuteczniejszą walkę z korupcją. Wzmacnia się instytucjonalną i operacyjną niezależność najważniejszych instytucji, takich jak organy skarbowe i urząd statystyczny (ELSTAT), poprzez kontynuowanie wdrażania reform, które zostały już przyjęte.

(*) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/7/UE z dnia 16 lutego 2011 r. w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych (Dz.U. L 48 z 23.2.2011, s. 1).

(**) Wyrok z dnia 15 grudnia 2016 r., DEI przeciwko Komisji, T 169/08 RENV, ECLI:EU:T:2016:733 oraz wyrok z dnia 15 grudnia 2016 r., DEI przeciwko Komisji, T-421/09 RENV, ECLI:EU:T:2016:748.”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Greckiej.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 czerwca 2017 r.

W imieniu Rady
H. DALLI
Przewodniczący

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL